

Studentavisa i Trondheim | 98. årgang | søndag 15. januar

Samfundet-leder Mari Norman og innleder John Y. Jones under lørdagens Samfundsmøte. (Foto: fotogjengen.samfundet.no)

Rikmannsklubb bak tusenårsmål?

Lørdagens Samfundsmøte var viet FNs tusenårsmål.

I anledning tiårsdagen til Café Nord-Sør hadde Samfundsmøtet den 4. september de åtte FN-målene som tema. Om lag halvparten av Storsalens stoler var besatt for denne anledningen. Tre innledere sto på talerstolen i løpet av møtet.

Guro Grytli Seim var førstemann, men fort ferdig. Hun er leder for Café Nord-Sør, og ville egentlig bare markere fødselsdagen og si noen ord om organisasjonen.

– Bedre enn mange innbiller seg

Kristian Andersen var FNs utsendte til Storsalen, ansatt i FNs utviklingsprogram. Han kom for å redegjøre for den foreløpige framgangen mot tusenårsmålene.

FNs tusenårsmål er åtte ambisjoner fastsatt i 2000, som sikter mot å halvere fattigdommen i verden innen 2015. Andersen tok dem for seg, én etter én.

– Vi er kommet 70 prosent i land på mål nummer én, som går ut på å halvere antall mennesker som lever for én euro per dag.

De andre målene sto det ikke like bra til med. Universell utdanning og sykdomsbekjempelse lå et stykke etter skjema, og bedring av gravide kvinners helsetilbud sto på stedet hvil.

– Bedret tilgang på rent vann har fått mye oppmerksomhet, men utbygging av sanitæranlegg og kloakk mangler i stor grad, poengterte Andersen.

Kommersiell døråpner

John Y. Jones fra Dag Hammarskjöld-programmet kritiserte Andersen for å skape feil inntrykk av tusenårsmålenes opprinnelse.

– Opprinnelig hadde FN mål om å utrydde all fattigdom, og hadde laget en handlingsplan for hvordan de skulle nå dette på en konferanse i København i 1995. Denne handlingsplanen forsvant plutselig, og ble i 2000 erstattet av tusenårsmålene, som var basert på en rapport fra OECD, en klubb av og for rike land.

Han var kritisk til om milleniumsmålet i det hele tatt er veien å gå.

– Spørsmålet er ikke om vi gjør tingene riktig, men om vi gjør de riktige tingene, hevdet han.

Han mente at bistand ofte ble brukt som en døråpner for gunstige handelsavtaler og som i stor grad bare behandler symptomene og ikke årsakene til underutvikling.

– Man ser en uttapping av ressurser og tilbakegang. Afrika, for eksempel, er ikke på rett vei. Det som har ført til framskrittet i Andersens diagrammer skyldes i hovedsak Kina og India, sa Jones.

Han siterte en rekke økonomer på denne problematikken, deriblant norske Erik Reinert.

– Utvikling må komme innenfra. Hvis bistand ikke er støttet fra innsiden kan den gjøre mer skade enn nytte.

Myk musikk

De to innlederne skilte seg veldig fra hverandre i stil. Andersen leste tidvis direkte opp fra en Powerpoint-presentasjon, mens Jones baserte seg mer på retoriske virkemidler. Særlig tok sistnevnte i bruk lange kunstpauser etter å ha levert de sterkeste poengene.

Kun en håndfull personer benyttet seg av talerstolen til å stille spørsmål.

Samfundsmøtet bød også på noen mindre verbale innslag: det var tre kolossale bursdagskaker til ære for Café Nord-Sør, og det var to visesanger ved bandet Voi med deres behagelige musikk.